

KORANEN OCH DEN MODERNA VETENSKAPEN

**AV
DOKTOR MAURICE BUCAILLE**

"Varje gång profeten Muhammad nämns, skall muslimerna be om Allahs välsignelser över honom. Vi ber därför läsaren att göra detta då profeten nämns i boken."

INNEHÅLL

**VAD DENNA BOK HANDLAR OM
KORANEN OCH DEN MODERNA VETENSKAPEN
ENCYKLOPEDIA KUNSKAPER ÄR NÖDVÄNDIGA FÖR ATT
FÖRSTÅ KORANEN
SKAPELSEN AV UNIVERSUM
ASTRONOMI- LJUS OCH RÖRELSE
JORDEN
MÄNNISKANS SKAPELSE
KORANEN OCH BIBELN
UPPENBARELSE LJUS**

I GUDS, DEN BARMHÄRTIGE FÖRBARMARENS NAMN

VAD DENNA BOK HANDLAR OM

I denna bok berättar doktor Bucaille om sitt möte med Koranen. "det var inte tro på Islam", säger doktor Bucaille, " som först ledde mina steg, utan helt enkelt min vetenskapliga forskariver för att komma fram till sanningen, Det var huvudsakligen fakta som, när jag väl hade avslutat min undersökning, fick mig att inse att Koranen är en text som uppenbarats för en profet." Vad som ledde honom till denna övertygelse var att det, med tanke på kunskapsnivån under Mohammads tid, skulle ha varit omöjligt för en människa att göra sådana påståenden som Koranen innehåller,

Under sina studier placerade doktor Bucaille sådana Koraniska verser som innehåller vetenskapliga påståenden under allmänna rubriker, såsom Skapelsen, Astronomi, jorden o.s.v.

Beträffande Skapelsen tillbakavisar han den gamla västerländska missuppfattningen (avsiktlig eller på grund av okunnighet), att Muhammad bara hade kopierat de allmänna huvuddragen i Bibeln. Han jämför den bibliska och den koraniska versionen och fastslår att Bibelns version är vetenskapligt oacceptabel, medan den koraniska versionen inte bara fullständigt överensstämmer med de fakta som upptäcks av den moderna vetenskapen utan dessutom är anmärkningsvärt fri från sin tids vanföreställningar. Hur kan vi då, frågar han, föreställa oss att en människa som fick sin inspiration från Bibeln skulle ha kunnat författa koranen och på egen hand korrigera den bibliska texten för att slutligen nå fram till en allmän föreställning om universums tillblivelse, när denna föreställning inte blev utformad förrän århundraden efter hans död?

Denna bok innehåller ett värdefullt budskap till våra dagars vetenskapsmän i synnerhet och till den moderna människan i allmänhet, men det bör inte glömmas, vilket författaren själv påpekar, att Koranen inte främst är en vetenskaplig skrift utan en religiös sådan. Koranens avsikt, när den uppmanar människan att reflektera över naturens fenomen, är att understryka den gudomliga allmakten. Att vi sedan i dessa reflexioner kan finna anspelningar på moderna vetenskapliga fakta är förvisso ytterligare en av Guds gåvor, vars värde talar för sig själv i denna tidsålder av materialistisk ateism.

KORANEN OCH DEN MODERNA VETENSKAPEN

Den 9 november 1976 gavs en ovanlig föreläsning vid Franska Medicinska Akademin. Dess titel var "Fysiologiska och embryologiska fakta i Koranen." Jag presenterade min studie över befintligheten i Koranen av vissa påståenden som har att göra med fysiologi och fortplantning. Anledningen till att jag gjorde detta var att vår kunskap inom dessa vetenskapsgrenar är sådan, att det är omöjligt att förklara hur en text som tillkom på Koranens tid kunde innehålla idéer som man kommit fram till först i modern tid.

Det existerar faktiskt inget mänskligt arbete före modern tid som i likhet med koranen innehåller utsagor som ligger så långt före sin tid i kunskapsmässigt avseende.

Dessutom föreföll det mig som om en jämförelse mellan Koranens idéer och idéer av liknande slag som återfinns i Bibeln (Gamla testamentet och Evangelierna) kunde vara nyttig och intressant. På detta sätt utformades

projektet som en konfrontation mellan den moderna kunskapen och vissa stycken av de monoteistiska religionernas heliga skrifter. Detta resulterade i utgivningen av en bok, *La Bible. La Coran et la science*. Den första franska utgåvan kom i maj 1976. Boken har senare översatts till engelska, arabiska och många andra språk.

Det kommer inte som någon överraskning när man får veta att religion och vetenskap inom islam alltid betraktas som tvillingsystrar och att de i vår egen tid, när vetenskapen gjort så stora framsteg, fortsätter att förknippas med varandra och att dessutom vissa vetenskapliga fakta används för att bättre förstå den koraniska texten. I ett århundrade när den vetenskapliga sanningen tagit död på den religiösa tron hos många människor, är det just dessa vetenskapliga upptäckter som, vid en objektiv undersökning av den islamiska uppenbarelsen, har belyst den övernaturliga karaktären hos vissa aspekter av denna uppenbarelse. Trots allt vad folk säger, verkar det som om den vetenskapliga kunskapen i mycket hög grad leder människan till att reflektera över Guds existens.

När vi på ett opartiskt och fördomsfritt sätt väl börjar ställa frågan om vilka metafysiska lektioner som kan härledas från vissa delar av den moderna kunskapen (t.ex. vår kunskap om mikrokosmos och problemet med livets uppkomst och utveckling), upptäcker vi faktiskt många anledningar till att tänka längs dessa linjer. När vi funderar över den märkliga organisation som råder över födelsen och upprätthållandet av livet, och allteftersom våra kunskaper och framsteg inom dessa områden expanderar, framgår det klart att troligheten av att allt detta bara är resultatet av en slump blir allt mindre och mindre. Vissa teorier visar sig vara högst oacceptabla, t.ex. den som fördes fram av den franske nobelpristagaren i medicin, som försökte få folk att tro att levande materia skapat sig självt som en följd av tillfälliga omständigheter och under inflytande från vissa yttre faktorer, som endast hade enkla kemiska element som sin bas. Med detta som utgångspunkt påstår man sedan, att de levande organismer som uppstod så småningom ledde fram till den ytterst komplicerade varelse som kallas människa. Mig förefaller det som att de vetenskapliga framsteg som gjorts, när det gäller att förstå den ytterst invecklade beskaffenheten hos de högre stående varelserna, erbjuder starka argument för den motsatta teorin, d.v.s. den som menar att det finns en utomordentligt metodisk organisation som styr den märkliga planeringen av livets fenomen.

Många stycken i Koranen leder med enkla ord fram till denna typ av allmänna funderingar. Men den innehåller oändligt många flera exakta påståenden som direkt kan relateras till de fakta som den moderna vetenskapen kommit fram till, och det är dessa påståenden som utövar en magnetisk dragningskraft på våra dagars forskare.

ENCYKLOPEDISKA KUNSKAPER ÄR NÖDVÄNDIGA FÖR ATT FÖRSTÅ KORANEN.

Under många århundraden var människan oförmögen att förstå dessa påståenden i Koranen, eftersom hon inte hade de nödvändiga vetenskapliga kunskaperna. Det är först i vår tid som många koranverser om naturens fenomen har blivit helt begripliga. Jag skulle t.o.m. kunna sträcka mig så långt som att säga, att t.o.m. i det 20:e seklet med dess utpräglade fackindelning av den ständigt ökande kunskapen är det inte alltid så lätt för den genomsnittlige vetenskapsmannen att förstå allt han läser i Koranen beträffande sådana ämnen, om han ej har tillgång till den specialiserade forskningens senaste upptäckter. Detta innebär att för att förstå alla sådana verser i Koranen krävs det att man besitter encyclopediska kunskaper, d.v.s. att man behärskar väldigt många vetenskapsgrenar

Jag använder ordet "vetenskap" för att beteckna kunskap som grundar sig på klara bevis. Detta inkluderar inte de teorier som under en tid hjälper till att förklara ett fenomen eller en följd av fenomen bara för att senare utbytas mot förklaringar som blivit mer troliga, tack vare de vetenskapliga framstegen. Min avsikt är att huvudsakligen behandla jämförelser mellan påståenden i koranen och sådana kunskaper som troligen ej kommer att utsättas för någon ytterligare diskussion. Närhelst jag hänvisar till vetenskapliga fakta som ännu inte etablerats till 1000/0, skall jag naturligtvis göra detta helt klart. Det finns även några mycket sällsynta exempel på koraniska påståenden som ännu ej bekräftats av den moderna vetenskapen. Jag kommer att hänvisa till dessa genom att påpeka att all evidens leder vetenskapsmän att betrakta dem som mycket troliga. Ett exempel på dessa är koranens påstående att allt liv har vattnet som ursprung, och ett annat är påstående att det i universum finns jordar som liknar vår egen.

Dessa vetenskapliga betraktelser bör emellertid ej få oss att glömma att Koranen är och förblir en religiös bok och att dess syfte naturligtvis inte är vetenskapligt i sig. Närhelst människan uppmanas att reflektera över skapelsens underverk och de många fenomenen som hon kan observera i naturen, är det uppenbara syftet med dessa exempel att betona den gudomliga allmakten. Att vi i dessa reflexioner kan finna anspelningar på fakta som har att göra med de vetenskapliga upptäckterna är förvisso ytterligare en av Guds gåvor, vars värde måste framstå i ett klart sken i en tidsålder som präglas av att vetenskapligt baserad, materialistisk ateism försöker vinna kontroll på bekostnad av gudstron.

Medan jag sysslade med min undersökning försökte jag hela tiden förhålla mig totalt objektiv. Jag tror att jag lyckades närma mig studiet av Koranen med samma objektivitet som en läkare har när han öppnar en dossier om en patient;

genom att konfrontera all symptom han finner, kan han komma fram till en diagnos. Jag måste erkänna att det inte var tron på Islam som från början ledde mina steg, utan helt enkelt forskariver för att finna sanningen. Det är på det sättet jag ser det i dag. Det var huvudsakligen fakta som, när jag väl hade avslutat min undersökning, ledde mig till insikten om att Koranen är en text som uppenbarats för en profet.

Vi skall granska koraniska påståenden som i vår tid helt enkelt verkar ge uttryck för vetenskapliga sanningar, men som människor i forna tider bara kunde förstå den yttre betydelsen av. Hur är det möjligt att föreställa sig att dessa dunkla stycken, som finns spridda genom hela Koranen, skulle ha kunnat klara sig undan eventuell mänsklig manipulation, om det hade förekommit några senare förändringar av texten? Den minsta förändring av texten skulle automatiskt ha förstört det anmärkningsvärda sammanhang som kännetecknar dessa stycken och hindrat oss från att fastställa deras överensstämmelse med modern kunskap. Närvaron av dessa påståenden som är spridda genom hela Koranen framstår för den opartiske observatören som ett klart bevis för att boken är autentisk.

Koranen är en predikan som meddelades människan genom en uppenbarelse som varade omkring tjugo år. Den omspände två perioder av samma längd, före och efter (Mohammads utvandring från Mekka till Medina, år 622 e.kr). Med tanke på detta är det naturligt att reflexioner med vetenskapliga aspekter finns utspridda genom hela boken. När det gäller en sådan studie som den vi genomfört var det nödvändigt att omgruppera dem i enlighet med det berörda ämnesområdet genom att samla ihop dem från sura efter sura.

Hur skulle de klassificeras? Jag kunde inte finna något i Koranen som antydde någon speciell typ av klassifikation, så jag bestämde mig för att avgöra denna fråga själv. Jag tycker att det är lämpligt att först behandla det ämne som har att göra med Skapelsen. Här är det möjligt att jämföra de verser som behandlar detta ämne med vår tids rådande idéer om universums tillblivelse. Sedan har jag delat in verserna under följande huvudrubriker: Astronomi, Jorden, Djur - och Växtriket samt Människan och den Mänskliga fortplantningen, det senare är ett ämnesområde som i Koranen tilldelats en mycket viktig plats. Till dessa huvudrubriker är det möjligt att tillägga underrubriker.

Vidare ansåg jag det vara meningsfullt att från den moderna kunskapens synpunkt göra en jämförelse mellan några koraniska och bibliska berättelser. En sådan har gjorts beträffande Skapelsen, Syndaflo den och Exodus.

SKAPELSEN AV UNIVERSUM

Låt oss först undersöka Koranens skapelseberättelse. Här framträder något ytterst viktigt, nämligen olikheten mellan denna och Bibelns skapelseversion. Detta faktum motsäger de paralleller som ofta och felaktigt dras av västerländska författare för att uteslutande betona likheterna mellan de två texterna.

När man talar om skapelsen, liksom om andra ämnen, finns det i västerlandet en stark tendens att hävda att Muhammad bara kopierade Bibelns allmänna drag. Det är faktiskt möjligt att jämföra Skapelsens sex dagar såsom de beskrivs i Bibeln, plus en extra dag på Guds sabbat, med denna vers från sura Al-A'raf (7:54)

"Er Herre är förvisso Gud, som skapat himlarna och jorden på sex dagar." Vi måste i detta sammanhang påpeka att moderna kommentatorer betonar att betydelsen av ordet ayyam, som kan översättas med "dagar", här betyder "långa perioder" eller "tidsåldrar" snarare än tjugofyratimmarsperioder

Vad som för mig framträder som något mycket betydelsefullt är att Koranen inte nämner någon ordningsföljd när den talar om skapelsen av jorden och himmlarna. Den hänvisar både till himlarna före jorden och till jorden före himlarna, när den talar om skapelsen i allmänhet, vilket kan ses i följande vers i sura Taha (20:4). "Gud som skapat jorden och himlarna i höjden."

Det som bör förstås av den koraniska beskrivningen är att de himmelska och jordiska evolutionerna beledsagade varandra.

Det finns också en mycket fundamental idé om en första gasmassa (dukhan) som är unik och vars element, som först är sammansmälta (ratq), senare skiljer på sig (Fatq).

Denna idé uttrycks i sura Fussilat (44:11). "Sedan grep Han sig an med himmelen, som var idel rök". Samma idé uttrycks också i sura Al-Anbiya (21:31). "Har då de som är otrogna ej sett att himlarna och jorden var förenade och att vi delade på dem?"

Separationsprocessen ledde till uppkomsten av många världar- en idé som uttrycks åtskilliga gånger i Koranen och även utgör första versen i sura Al-Fatiha (1:1). "Lov och pris hör Gud till, alla världars Herre."

Allt detta befinner sig i fullständig överensstämmelse med moderna idéer om existensen av en primär nebulosa och den process som åstadkom en separation av de element som denna ursprungliga unika massa bestod av. Denna separation

ledde till uppkomsten av galaxer och sedan, när dessa delade på sig, av stjärnor, från vilka planeterna senare skulle födas.

Koranen talar också om en mellanliggande skapelse, mellan himlarna och jorden, såsom i sura Al-Furqan (25: 59).

"Han som skapat himlarna och jorden och vad däremellan är "

Det verkar som att denna mellanliggande skapelse syftar på de broar av materia som, enligt den moderna vetenskapen, existerar utanför de organiserade astronomiska systemen.

Denna överblick visar oss klart att modern vetenskap och koraniska påståenden överensstämmer med varandra på ett stort antal punkter. Vi har kommit långt bort från den bibliska texten med dess successiva faser, som är helt oacceptabla; i synnerhet den som placerar jordens skapelse (på 3:e dagen) före himmelens skapelse (på 4:e dagen), när det är ett känt faktum att vår planet kommer från sin egen stjärna, solen. Hur kan vi under sådana omständigheter föreställa oss att en människa som fick sin inspiration från Bibeln kunde ha författat Koranen och på egen hand ha korrigerat den bibliska texten för att slutligen nå fram till en allmän idé om universums uppkomst, när denna idé inte blev utformad förrän århundraden efter hans död?

ASTRONOMI - LJUS OCH RÖRELSE

Låt oss nu vända oss till ämnet astronomi.

Närhelst jag för västerlänningar beskriver de detaljer som Koranen innehåller om vissa astronomiska förhållanden, är det vanligt att någon säger att det inte är något märkvärdigt med detta, med tanke på de viktiga upptäckter araberna gjorde inom astronomins område långt före européerna.

Detta resonemang beror på en total missuppfattning, som har sin grund i okunnighet. För det första låg den arabiska vetenskapens utveckling betydligt senare i tiden än den koraniska uppenbarelsen. För det andra skulle den vetenskapliga kunskapsnivån som var rådande under den islamiska civilisationens guldålder inte ha gjort det möjligt för en människa att uttrycka idéer om himlarna, jämförbara med dem som vi finner i Koranen.

Även här är ämnet så stort, att jag bara skall redogöra för de allmänna huvuddragen. Medan Bibeln talar om solen och månen som två ljuskällor av olika storlek, skiljer Koranen mellan dem genom att använda olika epitet: Ljus (Nur) för månen och fackla (Siradj) för solen. Den första är en orörlig kropp

som reflekterar ljus, den andra en himmelsk formation som befinner sig i ett tillstånd av permanent förbränning och en ljus- och värmekälla.

Ordet "stjärna" (Nadjm) följs av ett annat ord, som beskriver det och talar om att stjärnan brinner och konsumerar sig själv, när den genomtränger nattens skuggor. Det är ordet Thakib. I koranen betyder Kawkab de planeter, vilka är himmelska formationer som reflekterar men ej producerar ljus som solen. I dag är det känt att den himmelska organisationen balanseras av stjärnornas position i en bestämd omloppsbanan och av gravitationskrafternas växelverkan, som står i förhållande till stjärnornas massa och rörelsehastighet, var och en med sin egen rörelse. Men är det inte detta som Koranen beskriver, i termer som först i våra dagar kan förstås helt, när den nämner upprättandet av denna balans i sura Al-Anbiya (21:13). "Han är också den som skapat natten och dagen, solen och månen, så att båda vandrar sin egen bana."

Det arabiska ord som betecknar denna rörelse är verbet sabaha (Yasbahun i texten); det inbegriper idén om en rörelse som kommer från varje kropp som förflyttar sig, vare sig det är fråga om benens rörelser när man springer på marken eller när man simmar i vattnet. När det gäller en himlakropp måste man översätta det till dess ursprungliga betydelse, d.v.s.

"Att färdas med sin egen fart". Beskrivningen av att dag följer natt o.s.v. skulle i sig själv vara ganska trivial, om det inte vore för det faktum att den i Koranen uttrycks i termer som i dag är mycket betydelsefulla. I sura Al-Zumar (39:5) används nämligen verbet kawwara för att beskriva hur natten "lindrar sig" eller "rullar ihop sig" omkring dagen och dagen omkring natten, på samma sätt som när en turban lindas omkring huvudet. Detta är en helt adekvat jämförelse, men vid den tid då Koranen uppenbarades var de astronomiska kunskaper som behövs för att göra den ännu okända.

Idéerna om himlarnas utveckling och en bestämd plats för solen finns också omnämnda. De befinner sig i överensstämmelse med mycket detaljerade moderna idéer Koranen har även nämnt universums expansion. Den talar dessutom om erövringen av rymden. Denna har genomförts tack vare de stora teknologiska framstegen och resulterat i människans färd till månen. I sura al-Rahman (55:33) kan vi läsa följande: "Ni djinnens och människors hop, om ni kan genomtränga himlarna, och jorden, så gör det; Ni kan ej göra det utan (vårt) bemyndigande."

Detta bemyndigande kommer från den Allsmäktige och hela suran innehåller en uppmaning till människan att erkänna Guds godhet.

JORDEN

Låt oss nu återvända till jorden.

Låt oss t.ex. undersöka denna vers i sura Al-Zumar (39:21).

"har du ej lagt märke till att Gud nedsänt vatten från himmelen och leder det ned i källor uti jorden? Sedan frambringar Han säd av olika slag därmed."

Sådana föreställningar verkar helt naturliga för oss i dag, men vi får inte glömma att de ej var rådande för länge sedan. Det var inte förrän i det sextonde seklet som vi genom Bernhard Palissy fick en sammanhängande beskrivning av vattencykeln.

Före detta trodde folk att oceanernas vatten under påverkan av vindarna, blåstes in över kontinenterna. Det återfördes sedan till oceanerna via den stora avgrund som, sedan Platons tid, kallades Tartarus. Under det sjuttonde århundradet trodde en stor tänkare som Descartes fortfarande på denna teori, och ända in i det nittonde seklet pratade man fortfarande om Aristoteles idé, enligt vilken vatten koncentrerades i svala bergsgrottor och bildade underjordiska sjöar som fyllde på källorna. Idag vet vi att det är infiltrationen av regnvatten åstadkommer det. Om man jämför den moderna hydrologins fakta med de påståenden som finns i många koranverser beträffande detta ämne, kan man inte undgå att lägga märke till den höga graden av överensstämmelse mellan dem.

Inom geologin har man nyligen nått kunskap om jordens slingfenomen som formade bergskedjorna. Samma sak gäller om jordskorpan, som är likt ett hårt skal på vilket vi kan leva, medan de djupare lagren är heta och flytande, vilket gör dem otjänliga för någon form av liv. Det är också känt att bergens stabilitet sammanhänger med slingfenomenet, för det var slingorna som kom att bidra med grundvalarna för de reliefer som bergen består av.

Låt oss nu jämföra dessa vetenskapliga fakta med en bland de många verserna i koranen som behandlar detta ämne. Den är tagen från sura Al-Naba (78:6-7). "Har Vi ej gjort jorden till en bädd och bergen till stödjepelare." Stödjepelarna (Awtad), som drivits ned i marken likt tälpinnar, är de geologiska slingornas djupa grundvalar

Här, liksom när det gäller andra ämnesområden, kan den objektive observatören inte undgå att lägga märke till överensstämmelsen mellan Koranen och moderna kunskap.

Men vad som främst slog mig under studiet av Koranen var dess påståenden om levande ting, både i djur- och växtriket, och i synnerhet med hänsyn till deras fortplantning.

Jag måste återigen understryka att det först är sedan den moderna tidsåldern inleddes, som de vetenskapliga framstegen har gjort innebörden av många sådana verser begripliga. Det finns också andra verser, som är lättare att förstå, men som döljer en biologisk betydelse som är högst väsentlig. Detta är fallet med sura Al-Anbiya, av vilken vi redan citerat en del. "Har då de som är otrogna ej lagt märke till att himlarna och jorden var förenade och att Vi delade på dem och frambragte allt levande genom vattnet?" (21:30).

Detta är en bekräftelse av den moderna idén att livet har sitt ursprung i vattnet.

Kunskaperna inom botanik var på Mohammads tid inte tillräckligt framskridna i något land för att man skulle kunna etablera som en regel att växter både har manliga och kvinnliga delar. Icke desto mindre kan vi läsa om detta i sura Taha (20:53). "(Gud är den som) nedsänt vatten från himmelen och därmed frambragt par av växter av olika slag."

I dag vet vi att frukt kommer från växter som har sexuella karakteristiska (även när de liksom bananer kommer från obefruktade blommor). I sura al-Ra'ad (13:3) läser vi: "Av alla frukter har Han skapat tvenne slag:"

Reflektioner över fortplantningen i djurriket sammanknöts med idéer som har att göra med människans fortplantning. Vi skall snart granska dessa.

Inom fysiologins område finns det en vers som för mig förefaller ytterst väsentlig: Tusen år före upptäckten av blodcirkulationen och omkring tretton sekel innan man visste vad som hände i tarmen för att tillförsäkra de kroppsliga organen näring genom matsmältningsprocessen, beskrev Koranen källan till mjölkens beståndsdelar i överensstämmelse med dessa fakta.

För att förstå denna vers måste vi känna till att kemiska reaktioner äger rum i tarmen och att därifrån substanser som utvinns från födan passerar in i blodsströmmen via ett invecklat system, ibland genom levern. som beror på deras kemiska natur. Blodet transporterar dessa substanser till alla kroppsliga organ, bl a. till de mjölkproducerande bröstkörtlarna.

Utan att gå in i detalj kan vi säga att vissa substanser från tarmens innehåll absorberas av tarmens blodkärl och därefter transporteras av blodströmmen.

Man måste vara helt medveten om detta för att förstå innehållet i denna koranvers, i sura Al-Nahl (16:66). "Ni har sannerligen ett exempel även i boskapen. Av vad de har i sin buk, dels orenlighet, dels blod, skaffar Vi er en dryck. Ren mjölk, lätt att svälja för den som dricker den."

MÄNNISKANS SKAPELSE

Om människans fortplantning finns det i Koranen en mängd påståenden som utgör en utmaning för dem som söker en mänsklig förklaring av denna bok. Det var först efter uppkomsten av de grundläggande vetenskaperna, vilka bidrog till våra kunskaper i biologi, och framför allt sedan man uppfunnit mikroskopet, som människan blev i stånd att förstå sådana påståenden. Det var omöjligt för en människa som levde under det tidiga sexhundratalet att uttrycka dessa idéer. Det finns ingenting som tyder på att människorna i Mellersta Östern eller Arabien under denna tid visste mera om detta ämne än de som levde i Europa eller någon annanstans. I dag finns det många muslimer med grundliga kunskaper om både Koranen och naturvetenskap som klart insett överensstämmelsen mellan de koranverser som behandlar människans fortplantning och vetenskapliga etablerade fakta. Jag kommer aldrig att glömma den kommentar som fälldes av en arton år gammal muslim, uppvuxen i Saudiarabien, när vi talade om de verser i Koranen som handlar om fortplantningen

"Denna bok ger oss all väsentlig information om ämnet", sade han. "När jag gick i skolan, använde de Koranen för att förklara hur barn kommer till. Era böcker om sexualkunskap är lite sent ute;"

Det är speciellt i detta sammanhang som en jämförelse mellan de vidskepliga föreställningar som var rådande på Koranens tid, Koranens innehåll och modern vetenskap lämnar oss häpnad över den frapperande samstämmigheten mellan Koranen och modern vetenskap samt frånvaron av någon som helst hänvisning i Koranen till dåtidens felaktiga idéer

Låt oss nu i alla dessa verser isolera de exakta idéer som avser den invecklade beskaffenheten av den befruktande vätskan och det faktum att en ytterst liten kvantitet av den är tillräcklig för att åstadkomma befruktningen.

Inplanteringen av ägget i det kvinnliga könsorganet beskrivs perfekt i åtskilliga verser med ordet 'Alaq, som också är titeln på den sura där det förekommer "Gud skapade människan av något som hakar sig fast." (96:2)

Jag tror inte det finns någon bättre översättning av ordet 'Alaq än att använda dess ursprungliga betydelse.

Fostrets utveckling inuti kvinnans livmoder beskrivs endast i korthet, men beskrivningen är korrekt, eftersom de enkla ord som används exakt motsvarar de fundamentala stadierna i fostrets utveckling. Följande vers ingår i sura Al-Mu'minun (23:14): "Vi skapade den sak som hakar sig fast till en tuggad klump

av kött, så skapade Vi det tuggade köttet till ben och bekäde benen med helt kött:"

Termen "tuggat kött" (mudga) motsvarar exakt fostrets utseende vid ett visst stadium av sin utveckling.

Det är känt att benen utvecklas inuti denna massa och sedan täcks med muskler. Detta är betydelsen av termen "helt kött" (lahm).

Fostret passerar ett stadium där några delar befinner sig i proportion medan andra är oproportionerliga i förhållande till hur individen senare kommer att se ut. Kanske detta är betydelsen av följande vers i sura Al-Hadj (22:5): "Vi skapade (människan) av något som hakar sig fast, sedan av en köttklump, vare sig den utvecklats eller inte."

Sedan har vi en hänvisning till sinnen och de inre organens tillblivelse, i sura Al-Sajda (32: 9): "(Gud) skänkte er hörsel, syn och inre organ."

Ingenting här motsäger modern kunskap och inte heller kan någon av dåtidens felaktiga idéer påträffas i koranen.

KORANEN OCH BIBELN

Vi har nu kommit till det sista ämnesområdet: jämförelsen mellan modern kunskap och några koraniska berättelser, som det även talas om i Bibeln.

Vi har redan kommit i kontakt med problemet, när vi talade om Skapelsen. Jag betonade redan då den perfekta överensstämmelsen mellan den moderna kunskapen och Koranens verser och påvisade att Bibelns skapelseberättelse innehåller påståenden som är vetenskapligt oacceptabla. Detta förvånar oss knappast när vi får veta att den bibliska skapelseversionen utformades av präster som levde under det sjätte århundradet f.Kr., därav termen "Prästkodex". Den verkar huvudsakligen ha varit avsedd som ett predikoämne, i vilket man ville uppmana folk att observera sabbaten. Berättelsen var konstruerad för ett bestämt ändamål, och som Fader de Vaux (tidigare rektor för Bibelskolan i Jerusalem) har påpekat, hade detta ändamål en huvudsakligen legalistisk karaktär.

Bibeln innehåller även en mycket kortare och äldre skapelseberättelse, den s.k. "Jahvistiska" versionen, vilken närmar sig ämnet från en helt annan vinkel.

Bägge versionerna ingår i Genesis, den första av de fem Moseböckerna. Mose påstås ha författat dem, men som vi vet har den nuvarande texten undergått många förändringar.

Prästkodex i Genesis är berömt för sina vimsiga stamtavlor, som går tillbaka till Adam och som ingen tar speciellt allvarligt. Icke desto mindre har sådana Evangelieförfattare som Matteus och Lukas reproducerat dem mer eller mindre bokstavligt i sina stamtavlor för Jesus. Matteus går tillbaka till Abraham, och Lukas ända till Adam. Alla dessa redogörelser är vetenskapligt oacceptabla, därför att de tidsbestämmer världens och mänsklighetens ålder i termer som är helt oförenliga med vad vi nu känner till. Koranen, å andra sidan, är helt fri från tidsbestämningar av detta slag.

Tidigare noterade vi också hur perfekt koranen överensstämmer med allmänna moderna idéer om universums tillblivelse, medan den bibliska berättelsen däremot står i motsättning till dem. Allegorin om de ursprungliga vattnen är knappast hållbar och inte heller skapelsen av ljus på första dagen, d.v.s. före skapelsen av stjärnorna som producerar detta ljus. Skapelsen av en afton och en morgon före jordens skapelse; skapelsen av jorden på den tredje dagen, före solens skapelse på den fjärde; uppkomst av landdjur på jorden på den sjätte dagen, efter fåglarnas uppkomst på den femte trots att landdjuren uppstod före fåglarna: alla dessa påståenden sammanhänger med trosföreställningar som var rådande då texten skrevs och har ingen annan innebörd.

Beträffande de bibliska stamtavlorna, som bildar basen för den Judiska kalendern och hävdar att världen i dag är 5738 år gammal, så kan man knappast sätta någon tilltro till dem heller. Vårt solsystem kan mycket väl vara 4 1/2 biljoner år gammalt och det har gått tiotusentals år, om inte ännu mer, sedan människan, såsom vi känner henne i dag, uppstod på jorden.

Det är därför mycket viktigt att notera att Koranen inte innehåller några sådana tidsbestämningar, utan att dessa är karaktäristiska för den bibliska texten.

Det finns ett annat mycket väsentligt ämne där vi kan göra jämförelser mellan Bibeln och Koranen. Detta är syndafloden.

Den bibliska berättelsen är i själva verket en sammanfogning av två beskrivningar, i vilka händelserna relateras på olika sätt. Bibeln talar om en universell syndaflod och tidsplacerar den omkring 300 år före Abraham. I enlighet med vad vi vet om Abraham så skulle detta innebära att en universell översvämning inträffade under det tjugoförsta eller tjugooandra seklet före Kristus. Med hänsyn till historiska fakta är detta något otänkbart.

Hur skulle vi kunna acceptera idén att all civilisation utplånades från jorden till följd av en universell översvämning, som inträffade under det tjugoförsta eller tjugooandra århundradet f. kr., när vi exempelvis vet att denna period var samtidig

med den som föregick Mellersta Riket i Egypten, d.v.s. den mellanperiod som föregick den elfte dynastin?

Från denna synpunkt kan vi se den enorma skillnaden mellan Bibeln och Koranen. Till skillnad från Bibeln handlar Koranens berättelse om en översvämning som är begränsad till Noas folk. Dessa blev straffade för sina synder liksom andra ogudaktiga folk. Koranen tidsbestämmer inte denna översvämning och det finns absolut inga historiska eller arkeologiska invändningar mot den koraniska berättelsen.

En tredje jämförelse punkt, som är ytterst väsentlig, är berättelsen om Mose och hebréernas utvandring (Exodus) från Egypten där de varit förslavade av Faraos. Här kan jag bara ge en högst sammanfattad redogörelse för detta ämne, som ingår i min bok. Jag har noterat de punkter där de bibliska och koraniska berättelserna överensstämmer och där de är olika. Beträffande vissa detaljer har jag även funnit punkter där de två texterna kompletterar varandra. Bland de många hypoteserna om tiden för Exodus i faraonernas historia, har jag kommit fram till att den mest troliga är den, som menar att Merneptah, Ramses II:es efterträdare, var Egyptens Faraos vid denna tid. Jämförelse mellan skrifternas påståenden och arkeologisk evidens talar starkt för denna hypotes. Jag är glad över att kunna säga att Bibeln bidrar med tungt vägande evidens, som hjälpt oss att kunna placera Mose i faraonernas historia: Mose föddes under Ramses II:es regering. Denna bibliska berättelse är alltså av stort historiskt värde. Den medicinska undersökningen av Merneptahs mumie har bidragit med ytterligare användbar information om de möjliga orsakerna till denna faraos död.

Det faktum att vi i dag har tillgång till mumien, som för att vara exakt upptäcktes år 1898, är av mycket stor betydelse. Bibeln berättar att faraonen uppslukades av havet men ger inga detaljer om vad som senare skedde med kroppen. Koranen berättar däremot i sura Yunus att faraonens kropp skulle räddas ur havet. "och i dag skall Vi låta dig komma upp som ett lik, så att du må bli ett tecken för dem som kommer efter dig." (10:92)

En medicinsk undersökning av denna mumie har f. ö. visat att kroppen inte kunde ha stannat någon längre tid i vattnet, eftersom den inte visar några tecken på förfall av denna typ.

Inte heller här ger den koraniska berättelsen anledning till någon som helst vetenskaplig invändning, då den konfronteras med den moderna kunskapen.

Gamla testamentet utgörs av en samtliga litterära verk som producerats under loppet av omkring niohundra år och undergått många förändringar. Den roll som

spelats av människan vid den nuvarande utformningen av texterna har alltså varit betydande.

Den koraniska uppenbarelsen har en helt annorlunda historia Från det ögonblick då den först meddelades till människan lärdes den in utantill och nedskrevs redan under Mohammads egen livstid Det är av denna anledning som det inte råder några tvivel om Koranens äkthet.

En totalt objektiv undersökning av koranen i den moderna kunskapens belysning far oss att inse den stora samstämmighet som råder mellan dem bägge. Att en människa under Mohammads epok skulle ha kunnat vara upphovsman till sådana påståenden måste, med tanke på dåtidens kunskapsnivå, betraktas som något helt otänkbart.

Det är delvis dessa omständigheter, som ger den koraniska uppenbarelsen dess unika ställning och tvingar den opartiske vetenskapsmannen att medge sin oförmåga till att ge en förklaring, som uteslutande grundar sig på ett materialistiskt resonemang.

UPPENBARELSENS LJUS INLEDNING

VAD ÄR LIVET?

Människans existens i denna värld och skapelsen av hela detta universum är inte tillfälligheter eller produkter av en natur där slumpen styr. Detta universum, varenda atom i det, uppenbarar och låter oss förstå att det förverkligats av kärleksfull.

barmhärtig och allsmäktig Skapare Utan en Skapare kan inget existera. Varje människa vet att hon existerar och hennes existens beror på en Skapare, ty hon kan inte skapa sig själv. Därför är det hennes plikt att lära känna sin Skapare och Gud.

MÄNSKLIGHETEN

Människan är en unik skapelse. Gud har upprättat henne som sin representant och ställföreträdare för att styra över alla andra skapelser i denna värld. Hon har utrustats med förnuft, vilket skiljer henne från alla djur " Gud har inte skapat någonting bättre än förnuft och ingenting vackrare eller mer fulländat än förnuft ..."

Förutom denna urskillningsförmåga har hon också givits frihet (fri vilja) att för sig själv välja ett levnadsätt som är värdigt hennes ställning som Guds representant eller att än de lägsta av alla djur och övriga skapelse". Människan född ren och utan synd. Hon har skänkts fri vilja att göra goda gärningar eller att hänge sig åt synden.

GUDOMLIG' VÄGLEDNING

Genom sin överflödande kärlek och barmhärtighet gentemot mänskligheten har Gud inte lämnat oss i mörker för att på egen hand, genom försök och misslyckanden, försöka finna den rätta vägen. Förutom tankeförmåga skänkte Gud oss även sin vägledning för att göra oss medvetna om sanningens kännetecken och ge oss kunskap om vår existens i denna värld och om livet efter detta.

UPPENBARELSER

Alltifrån mänsklighetens begynnelse har Gud sänt profeter för att meddela sin uppenbarelse och kalla människorna till den sanna Fridens väg, som består i lydnad mot Gud. Detta är islam Detta budskap överlämnades till den ena människogenerationen efter den andra genom olika profeter, vilka samtliga kallade människorna till samma väg.

De tidigare budskapen eller uppenbarelserna från Gud blev emellertid förvanskade av människor som tillhörde senare generationer Därav följde att Guds rena uppenbarelse blandades ihop med myter, vidskepelse, avgudadyrkan och irrationella filosofiska idéer Guds religion gick förlorad i ett hopkok av irrläror. Människans historia är en krönika över hennes drift mellan ljus och mörker, men Gud har, genom sin överflödande kärlek till mänskligheten, inte glömt oss

SLUTLIGA UPPENBARELSER

När mänskligheten befann sig i djupet av den mörkaste tidsåldern, sände Gud den slutlige budbäraren, profeten Muhammad för att återlösa människorna. Uppenbarelsen till profeten Muhammad representerar den slutgiltiga och permanenta källan för mänsklighetens vägledning.

SANNINGENS TECKEN

Hur kan man veta att en uppenbarelse som Koranen är Guds ord? Sanningens tecken kan lätt förstås av alla.

1. FÖRNUFTIGHET: Eftersom Gud utrustat människorna med förnuft är det vår plikt att använda detta för att skilja mellan sanning och lögn. Sann oförvanskad uppenbarelse från Gud måste vara rationell och kan förstås av var och en som studerar den utan förutfattade meningar.
2. FULLKOMLIGHET: Eftersom gud är fullkomlig, måste Hans uppenbarelse vara perfekt och fri från misstag, utelämnanden, interpolationer och mångfald av versioner. Den måste givetvis också vara fri från självmotsägelser.
3. INGA MYTER ELLER VIDSKEPELSER: Sann uppenbarelse från Gud är fri från myter eller vidskepelser, vilka degraderar Guds eller människans värdighet.
4. VETENSKAPLIGHET: Eftersom Gud har skapat all kunskap, är sann uppenbarelse vetenskaplig och kan motstå vetenskapens utmaningar i alla tider.
5. PROFETOR: Gud känner det förgångna, nuet och framtiden. Alltså kommer profetiorna i hans uppenbarelse att gå i uppfyllelse.
6. OEFTERHÄRMLIGHET: Sann uppenbarelse från Gud är ofelbar och kan ej imiteras av människan. Guds sanna uppenbarelse är ett levande mirakel, en öppen bok som inbjuder hela mänskligheten att själva komma och undersöka saken.

Doktor Maurice Bucaille är en framstående läkare och medlem av Franska Medicinska Akademin. Han är författare till boken " The Bible, The Qur'an and Science."

Den 14 juni 1978 gav doktor Bucaille en föreläsning om Koranen och den moderna vetenskapen vid Commonwealth Institute i London. Hans föreläsning är publicerad i denna bok.